

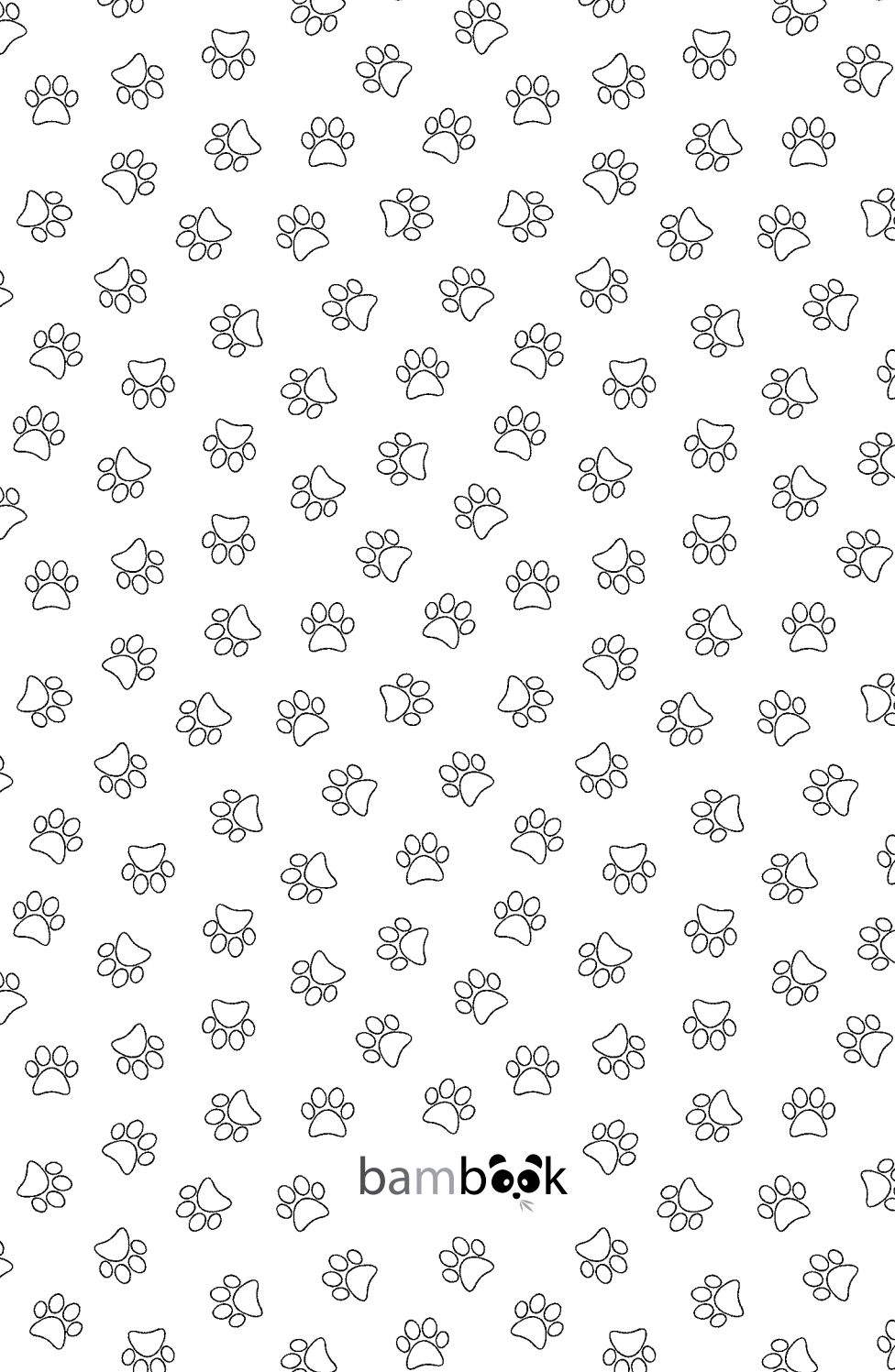
# Zázračné koťátko



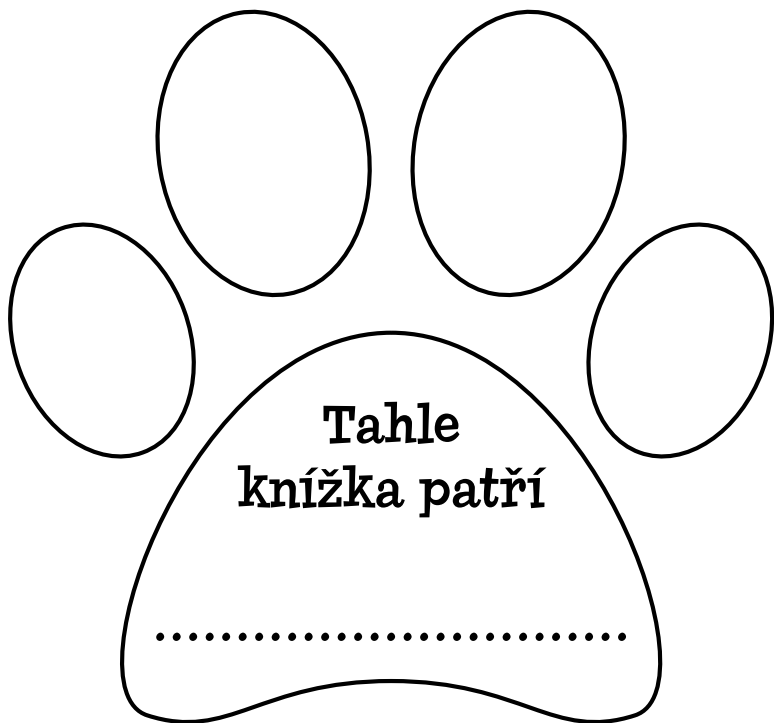
KOUZELNÉ PŘÁTELSTVÍ

★ Hayley Dazeová ♥

★ bambóok



bamb**o**ok



**Tahle  
knížka patří**





Zázračné  
**koťátko**

**KOUZELNÉ PŘÁTELSTVÍ**



Zázračné  
**Koťátko**



**KOUZELNÉ PŘÁTELSTVÍ**

Hayley Dazeová





**Mamince a tatínkovi**









Mazlinka je koťátko černobílé,  
kouzelná kamarádka Ely a Olivie.  
Než napočítáš pět, promění ti svět!

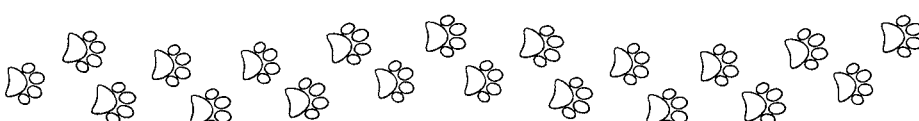
Když ji trochu pomazlíš, svět se náhle chvěje,  
zvoneček jí zacinká, sluníčko se směje.  
Tak pojd' honem ven, je tu nový den!





# Obsah

<b>První kapitola</b> Kouzlo přátelství	
<b>Druhá kapitola</b> Cililink	
<b>Třetí kapitola</b> Překvapení v písku	
<b>Čtvrtá kapitola</b> Mazlinka udává směr	
<b>Pátá kapitola</b> Zapeklité bludiště	
<b>Šestá kapitola</b> Tma tmoucí	
<b>Sedmá kapitola</b> Kočičí pronásledovačka	
<b>Osmá kapitola</b> Slavnostní průvod	





# První kapitola

## Kouzlo přátelství



Co je to tu za kouzla? Nad zahradním plotem u domku Eliných rodičů se vynořila rozesmátá tvář orámovaná rozpustilými hnědými lokýnkami. Pak vmžiku zmizela. Ela si promnula oči. Možná se cítila tak osamělá, že si vymýšlela kamarádky.

Kudrnatá hlava se znovu objevovala a zase mizela za plotem. Dřevěné laťky sevřely dvě ruce a za plotem vykoukl usměvavý obličej.

„Já jsem Olivie,“ představila se kudrnatá holčička. „Maminka mi říkala, že jsi naše nová sousedka.“

„Ahoj,“ pozdravila Ela. „Já jsem Ela.“ Úsměv jí zářil stejně jako blondaté vlásky.

Olivie stála ve svých fialových balerínkách úplně na špičkách a nakukovala přes plot. Na Elině zahradě bylo pískoviště, lavička a zeleninové záhonky plné šťavnatých rajčat a fazolek. Ale Olivie zírala na trojúhelníkovou hromadu krabic navršených uprostřed trávníku.

Zázračné  
**koťátko**

+



„Krásná pyramida,“ řekla.

„Jé, díky,“ odpověděla Ela. „To jsou krabice od stěhování, co už mamka a tatka nepotřebují.“

Popadla další krabici a umístila ji na vrchol pyramidy. „Bydlela jsem na farmě. Je zvláštní vidět kolem tolik vysokých budov, tak jsem se rozhodla, že si jednu taky postavím.“

Obloha nad nimi potemněla, slunce zakryly šedivé mraky.

„Je tady v Kotěrově pořád tak zataženo?“ zeptala se Ela.

Olivie přikývla. „Docela často. Ale neboj, neznamená to, že je tady nuda. Můžeme si hrát uvnitř, třeba na módní přehlídku, nebo venku na zahradě



honit přízraky. Nejlepší tady je, že si máš vždycky s kým hrát,“ usmála se. „Stačí jen vědět, kam se podívat.“

Olivie sklouzla dolů za plot a zmizela Ele z dohledu. Ela vyskočila tak vysoko, jak jen ve svých teniskách dokázala, ale vypadalo to, jako by Oliviiina zahrada byla prázdná. Vypařila se.

„Zavři oči,“ zavolala Olivie.

Ela poslušně zavřela oči a ani nedutala.

„Tadá!“ zasmála se Olivie. Ela bleskově otevřela oči. Olivie stála přímo před ní.

„Jak jsi to udělala?“ divila se Ela.

„To muselo být kouzlo!“

Olivii se z toho až rozvlnily lokýnky, jak vrtěla hlavou. „Ne, kouzlo to

nebylo,“ řekla a vzala Elu za ruku.

„Ale může to být naše tajemství.“

Olivie jí ukázala kousek plotu částečně schovaný za růžovým keřem. Jedna laťka byla na spodním konci uvolněná. Olivie ji nadzvedla, takže vznikla dost velká díra, aby se jí dalo protáhnout.

„Je to jako obří kočičí dvířka,“ prohlásila Ela a nakoukla do Oliviiiny zahrady.

Olivie se zasmála. „Přesně tak! Slečna Nancy, ta stará paní, která předtím bydlela ve vašem domě, měla sedm koček. Udělala mi v plotě tuhle díru, abych sem mohla chodit a hrát si s nimi.“

